

280078

„GURA SATULUI“,

care timp de douăzeci ani fusese veghea moravurilor noastre politice și sociale, reapărând cu numărul de azi, își ține de pioasă datorie a aduce omagii memoriei lui **Mircea B. Stănescu**. El a fost fondatorul ei și sufletul lui mare a făcut cu puțință ca aproape o generație de oameni nu numai să aibă ore de senină desfătare, dar în cele publice să și câștige mult. Să învețe a merge pe calea dreptății, a prețui adevărul, a aduce jertfă, ear de ceț rei să ridă, nu cu răutatea cu care ofensează însă, ci cu umorul și satira, care îndreptează. Și mai presus de toate să fie neînduplecați în fața adversarilor, după-cum însuși fericitul fondator era încarnațiunea caracterului intransigent. Un grup de prieteni, cari din tinerețe am învățat să admirăm pe Mircea B. Stănescu, hotărându-ne să scoatem eară „Gura Satului“, nu intenționăm decât numai un singur lucru: să apropiem cel puțin, dacă a întrece nu vom pute, lupta ce Mircea B. Stănescu a dus în „Gura Satului“ pentru îndreptarea relelor și cultivarea virtuților în sinul societății românești.

În acest înțeles desfășurăm steagul.

„IUBIȚI CETITORI!“

Douăzeci de ani s'au dus
De când nimic n'am mai spus;
Căci de jale-am fost cuprins,
Jale ce-abea vremea a stîns:
După vechiul meu stăpân
Stănescu, bravul Român!
Acum doliul a trecut
Și eu de nou Vă salut.
Ca un om întinerit
Și 'n vesmânt nou învelit,

Bibl. Univ. Cluj

Nr. 111111

Ca și veacul care vine
Și se ncepe-acum cu mine!

*

Să lucrăm deci împreună
Sănătoși și 'n voe bună.
Să dăm naibei întristarea,
Ard-o focu, 'nece-o Marea,
De noi să se deslipească
Și pustia s'o domnească.
Întristare, supărare,
Să le dăm celui ce n'are,
Eară noi să ne 'ntrebăm,
Fie-cărui ce să-i dăm,
Ca să fie mulțumit
În veacul ce s'a pornit?

*

Domnilor din Pute-a Pește,
(Unde pielea se croiește),
Coarne mari dacă li-ar crește,
Noi li-am presenta ca dar
Jugul ce ni-a fost amar:
Să vedem ce-ar face ei,
Dac'ar fi 'n a noastre pei?...

*

Scumpilor nostri prelați
Dragoste mare, de frați,
Și unire 'n cele bune,
Precum „vanghilia“ spune.
De-i unit, sau neunit,
El să fie cap cinstit!
„Pofta“ s'o mai părăsească
Și de turmă să grijească,
Ca lupii să n'o răpească!

*

Popa Voina din Brașov,
Of, of, of și earași of!
Să mai aibă multe mii,
Pentru moșul din Sibiu.
Studentii mai pot răbda,
Eac'asa și ear așa!

*

Fratelui Gusti-i postesc
Un toiag archieresc,
Și o mitră de doyleac
Pe la finea-cestui veac.
S'o ajungă sănetos
Și s'o poarte bucuros.

*

Fraților de prin Bănat,
Nici pe voi nu v'am uitat;

Nici pe voi, dragi Bihoreni,
Sătmăreni și Ardeleni.
Cum să uit de voi, de toți,
Al strămoșilor nepoți?
Voi ce-ați dat «Hori» și Crișani,
Dođa, Bariț și Buteani...
Domnul sfânt să vă ajute,
A străbate triumfalnic
În cetăți și în redute!

*

Fraților de pe la sate,
Voie bună, sănătate
Și coșul plin de bucate!
La fie-care Crăciun
Câte-un purcel gras și bun!
Far de-o fi și porc măi mare,
N'a fi nici o supărare.
Câmpul să dea rod deplin,
Pivnița plină cu vin,
Ca să mai uitați de chin.

*

Dascălilor le postesc
Salar gras de cel domnesc,
Și-o răbdare de cea lungă,
Ca în veci să se ajungă.

*

Preoților prescuri multe
Și predică, ca să asculte
Turma cea cuvântătoare
Și de dajde plătitoare.

*

Fetelor de măritat
Câte-un june de 'nsurat;
Ș'apoi creadă 'n soțul său
Precum crede 'n Dumnezeu!
Pentru bărbați sfântă fie
Jemeea de omenie.

*

Bețivilor vin gustos
Și 25 la dos.

*

Jidanilor sacu 'n spate
Și: „la dracu, măi fârtate!”

*

Ear acum de încheiere
Vă măi dau o gratulare:
De mine să nu uitați,
Ci toți mă prenumerați:
Dați măi puțin statului,
Mai mult

•GUREI SATULUI!•

Treanca și Fleanca.

Z. Eri dimineața te-am văzut pe acasă, soro. Cine s'a dus în locul tău cu laptele la oraș?

F. Ei, lasă-mă, nici nu mă mai întreba! Am trimis pe bărbatu-meu, pe Mitru. Când sosește acasă, îmi spune că cucoana Susana l'a dat afară și i-a zis, să nu cutezăm a mai intra în curtea ei! Inchipuește-ți, de 10 ani tot noi îi duceam lapte și plăția așa de bine.

T. S'o fi necăjit că ai trimis pe Mitru în locul tău.

F. Aș! Asta n'avea să o necăjască. Din potrivă: Mitru povestește că cucoana era în voie foarte bună. Mitru însă, care rar mai văzuse dame chitite în »slaşfrug«, cum poartă ele prin casă, s'a cam sgăit la ea. Ea'l întreabă: »Ei, ce te uiți la mine, ca la poarta nouă?«

T. Numai atât!

F. Ba încă ceva. Pe Mitru îl pune păcatele să-i răspundă: Să mă ierți, cuconiță, poarta mi-se pare a nu fi prea nouă, dar de *feștită* ved că-i prea bine feștită!

F. O bată-l norocul și pe Mitru, că rău e de gură.

FRICA.

Cuconul Ilie are mare respect de nevastă-sa. Dar odată se scapă totuși că rămase în cercul prietenilor, benchetuind în ospătărie până în zori de zi. Nainte d'a pleca, se întristă. Il cuprind niște fiori și îngălbinește ca ceara.

—Ce ți-e, Ilie, te simți rău? îl întrebau pretenii.

—Mi-a venit o idee grozavă...

—Ce idee?

—Mă gândiam, ce ar fi de mine acum dacă aș fi turc și m'ar aștepta acasă nu una, ci zece neveste *ca a mea!*...

NOUA ENCICLOPEDIÉ ROMÂNĂ.

Convingându-mă că Enciclopedia dlui Diaconovich nu este numai rău scrisă, *ma* și foarte *mancă* (cum ar scrie confratele Aurel dela Blaj), subsemnatul am luat decisiunea laudabilă să scriu o nouă enciclopedie.

Din meritorica lucrare dau mai la vale câte-va spicuirii.

Asociația. Un mijloc de procopseală pentru câțiva „literați“ analfabeți.

Albina. Stup, în jurul cărui sbârnae o mulțime de amatori s'ajungă — irântorii.

Berni Delre. Vezi Enciclopedia lui Diaconovich.

Carte. Descoperire proastă, care pricinuește atâta bătaie de cap tinerimei de ambele secse.

Curte. În înțelesul enciclopediei sibiane înseamnă a întoarce capul nevestelor și a ameți fetele credule.

Dedu. Un individ care și-a luat în cap că e nu numai lungan, dar și—mare. Pe vremuri a fost gazetar, acum e pe catedră — flașnetar.

Loterie. Un mijloc genial de a cheltui domnește banii Casei Naționale dela Sibiu.

Saftu. Burete (șponghe) de capacitate: 20 halbe fără guler.

Tilea. Inginer care bate câmpii.

Președinție. O instituțiune care la Români s'a compromis rău.

Politică. Pentru unii jertfă, pentru alții—pensie!

Voina. Om de gălceavă.

Stan.

SCHINTEI.

Păzește-mă, Doamne, de prieteni, că eu consistorul mă împac eu. M. Pățitu.

Soacra bună plătește datoriile ginerelui.

T. O. Dor.

*

Ochii să știți numai închide, și nu-i greu de dus *cașă*.

V. Lăten.

*

Dela pușca eu repetiție, eată-mă la pușca eu cremene *O tempora!*

V. A. Ler.

DE NECREZUT...

Ce e de necrezut? Eată ce:

Ca Suluț-băcsi să felicite de anul nou pe redactorii „Tribunei Poporului“;

ca Șamurache să se facă membru în vre-o societate antialcoolică;

ca dl „Gelehrter“ Diaconovich să facă în enciclopedia sa și biografia enciclopediștilor aradani;

ca între studenții universității români să nu măf fie ceartă.

LA GHIATĂ.

Un tiner conduce pe o domnișoară, la patinat.

— Nu cumva să mă răstorni, domnule.

— Nu ai teamă, domnișoară, nu ești cea dintâi pe care o duc *pe ghiată*.

Chobi miopul—văruie.

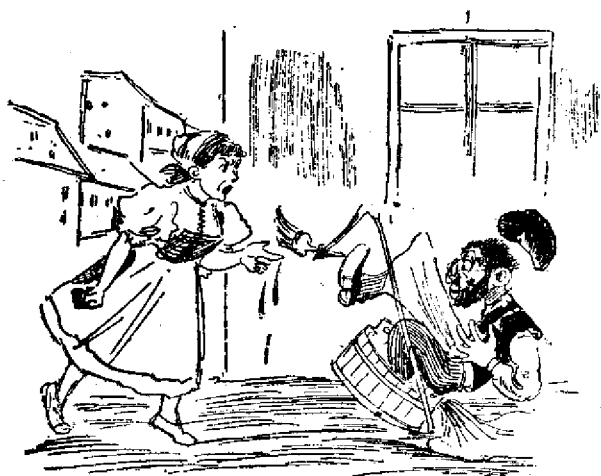
I.

II.

III.

IMBUIBARE.

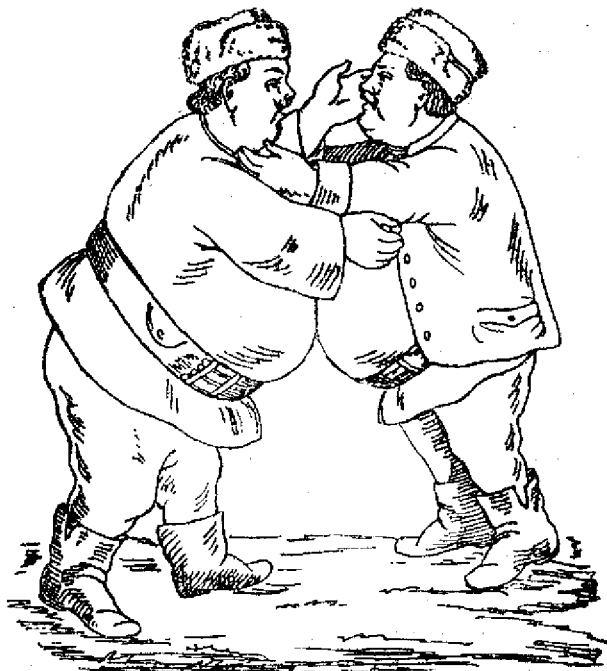
Maî deună-zi un prințisor-lăinent marod, plictisindu-se, a trimis vorba cofetarului să-i aducă — un biliard.

Banchirul Kornfeld vrea să arate, că el e domn și maî mare...

și-a luat adecă un lacheu, care n'are alta de lucru, decât ca să poarte bastonul după domnu-seu, când iese la „șphațir“.

REVEDEREA.

— După ani de suferință, — lasă-mă să te sîrut!

Enigmă deslegată.

— Ascultă, măicuță dragă, ce-mi povestea eri instructorul dl Flamură. Zice că el, pregătindu-se la riguros, 6 zile n'a mâncat și 6 nopți n'a durmit.

Când o să fiu mare, am să încerc și eu una ca asta.

— Bine, puiul mamei. Numai griji, ca la vremea, să n'o întorci și tu pe dos, ca....

— Cum pe dos, măicuță?

— Așa, ca să dormi ziua și să bei șasă nopți, noapte de noapte.

TANDA și MANDA.

T.: Zău fârtate, vremurile-s grele; și dacă n'o să cruțăm, nu ni-se ajunge nici de camete. Stau pe gânduri, să mă las de lulea, ca să cruț și banii dați pe duhan. Dar nu știu cum să mă desvêț de ăst păcat?

M.: Știi cum, frate? Întra de lucrător într'o fabrică de praf de pușcă. Acolo știu, că orite lași de fumat ori —sborfi.

Dascălul Pampu.

Venerabilul consistor ar trebui să edea circulariu pentru protopresbiteratul Lipovei, prin care să dispozeze ca să fim dispensați de propunerea circumstanțelor jirafului în toate școalele din acest tract. Voi ruga pe dl Ștrocală să intervină.

Popa Bontilă.

Apoi să le mai predică la oamenii ăștia!
Și mai deunăzi, la înmormântarea babei Dochie, mă pun și o desleg, apoi o laud, deși a fost în întreaga ei viață o harpiă și o bețivă fără seamăn.

Când colo la prohod, îi iau răposatei rămas bun dela toți. Mă uit din întâmplare la soțul veduvit, la moșul Pătruț. Stă nemișcat, fără o lacrimă în ochi.

Eram atins în ambiția. Mă pun din nou și repetez vorba, vorbesc duios, vorbesc din inimă către soțul rămas singur, părăsit. Mă uit la Pătruț, stă rece.

Pe asta nu-l mișcă nici patru boi—cuget în mine și trec la încheierea vorbirii și — ca de regulă, — așez pe reposata în sinul lui Avram, unde ea așteaptă pe soțul ei la întâlnire, spre *conviețuire vecnică*...

Abia exprimați aceste cuvinte, și-mi isbucnește moșul Pătruț într'un plâns, da într'un vaet, de mi-se frângea sufletul; zic: totuș, trebuie că a iubit-o, ori-cât de rea a fost!

Vin dela înmormântare mulțumit cu efectul cuvântării mele.

Seara moșul se îmbată zdravăn, mâne zi tot așa. Vin casnicii la mine. „Haid, părinte de-1 ocărește“. El, care n'a gustat în viața sa răchiul, omul cel bisericos și blând, e cu totul eșit din sărite. Mă duc.

„Ce-i cu tine, Petre? Nu ți-eruşine, păcătoșule. Focul iadului te va arde în veci...“

„Nu-u o s'ajung în raiu!! Auleo, Părinte! Atunci toate's bine!“

Postim apoi, predică-le de raiu!

O CARIERĂ.

(Portret)

De știință plin, ca un cârnat,
Avem și noi un învățat,
De vestea 'n lume 'i-s'a dus,
Ca vestea cea de... popă tuns.

*

Gramatica o știe bine,
Mă creadă, cine-o vrea, pe mine;
Dar ca să scrie-un șir legat
De n'o putea, nu e păcat.

*

E pedagog, prea prețuit,
Și fine-se chiar iscusit,
Nici un elev, din câți i-au fost,
Nu l'a 'nfruntat: că-i tare prost.

*

A scris și cărți pentru școlari
De-s prețuite la cântari;
Și-s încântați șoarecii 'n pod,
De magazinu-i... când îl rod.

*

Dar multe-ar fi de spus de el;
De chip și capete la fel
Cam rar în lumea noastră dați!
Dar... numai nu vă speriați.

*

O să vi-le 'nșirăm noi bine,
— Iubiții noștri cetitori,
Și rînd pe rînd, cum se cuvine,
Vom da pe domnul în colori.

Speriatu.

DIN SPIRITUL ALTORA.

Negustorul. — Socoteala d-tale face 60 de corone și eu aci ved că nu mi-ai dat decât 50.

Poetul. — Ce dracu, dar n'ai d-ta nici atâta fantazie să-ți închipui restul!

*

**

Doamna (întrând speriată în odate). — Bles-tem și nenorocire! Fiul nostru a fugit cu bu-cătăreasa!!

Domnul. — Dumnezeuule! Atunci ce mân-căm noi astăzi?

*

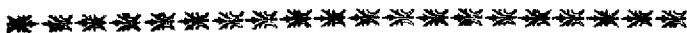
**

Distracție.

Un student însurat veni într'o zi prea târziu la cursuri și profesorul supărat strigă: Ei bine, până când? de ce vii așa târziu, domnule?

Studentul. — Pentru-că nevastă-mea mi-a născut azi-dimineață un copil.

Profesorul. — Bine, dar te rog, ca asta să nu se mai întâmple!

Semnificativ.

- Ce carieră și-ai ales?
- Vreau să fiu ziarist român.
- Ei bine, dar atunci învață mai înainte și măestria de franțelar (pecar), ca să ai cel puțin pâinea de toate zilele.

INTRE PRIETENE.

- Ah, astăzi am împlinit două-zeci de ani.
- Ce coincidență! Și eu.
- Da, dar cu îți împlinesc întâia-oară.

Cămila — întrecută.

Cămila e un animal, care e în stare a lucra patru-șase zile fără să bea.

Eu cunosc pe un domnitor, care e în stare să bea 18 zile în continuu, fără să lucre.

FIE CU IERTARE.

Preuteasa din M. trimite pe servitoriul Nicu la Arad ca din prăvălia „la cănele negru“ să-i aducă o căpățină de zahăr.—L'a trimis din adins acolo, ca la firmă românească, că ea nu cumpără nimic dela străini. Onoare ei.

Destul că Nicu plecă și după multe îndreptări în fine ajunge la țintă. Intră în prăvălie și întrebă pe negustor: Domnule, D-ta ești cel negru?

- Ce negru să fiu?
- Fie cu iertare — căne negru!

ANECDOTE.

La tribunal.

Președintele. — De ce faci monede false?

Acuzatul. — Pentru-că nu sunt destule din cele bune.

Un țigan vrea să scape de armată, cu ori ce preț.

Ce să facă el? Când se prezentă la recrutare, se făcu că e surd și mut.

— Mă țigane, îmi dai un galben să te scap eu de armată, îi șoptește medicul recruta.

— Cum să nu, îți dau, mânca-ți-ăș, răspunse cioara, dându-se de gol.

Apărare conștiencioasă.

Președintele tribunalului: Nu te înțeleg, D-le apărător, pe ce bazezi scuza D-tale, că acuzatul ar suferi de demență ereditată. Părintii și frații lui toți au fost oameni sănătoși.

Advocatul. Moșul acuzatului s'a însurat în 4 rânduri, tată-său de 3 ori și chiar și acuzatul, rămânând el văduv, s'a cununat din nou cu altă femeie. Ce dovezi să mai produc!

Păcălăta.

Cucoana Rufeche necăjită crunt pe niște juriști români, cari intrând în cupeul în care călătoria dînsa către Teiuș, se puseră numai decât la fumat.

Ca să le dea a pricepe, ce inconvenientă au comis ei, la stațiunea proximă, zice cu voce înaltă conductorului: „Chalauz!“ Ierthat aici fumatul?

Tessék! doamnă, poți aprinde măcar și o virginiă, — îi răspunse conductorul.

Programul nostru.

Anul 1901 s'a anunțat pentru poporul român cu plin: călindare serioase și posnașe, ziare activiste și lugojene (cu sprincene)... Samurache și-a văzut usul cu ochii: *derector* în locul pe care odată l'a ocupat cu mult sgoznor și puțină isprăvă Dedu cel neisprăvit... Păcățianu a intrat la buget ceva mai echilibrat decât bilanțul „Tipografeii“ (avere națională pe acți); Branisce nu s'a mai dus să reguleze — Makedonia, ci s'a resgândit că destul e acum pentru el și — Lugoju. . . Cu un cuvânt, o mulțime de nou-tăți ziaristice.

Ce ni-am zis deci și noi? Ce-ar fi adică să scoatem o foaie umoristică?

Dacă Samurache din profesor de geografie — (la Brașov) a putut să fie comptabil la Turda, ca d'acolo să ajungă mai mic (decât Cosma) la „Telegraful“ lui Miron, în urmă țitor al cheilor *cassei* naționale, când *preseda* e la băi, și mai la urmă chiar cărmuitorul „autorisatei“ (ce va mai ajunge, vom vedea!), de ce noi, să nu facem umor și satiră? . . .

De ce să nu desmintim chiar pe Coșbuc, care s'a greșit să scrie că Românului atâta i-a mai rămas: să plângă.

Nu cumva activistul nostru confrate Dr. Munteanu scrie mai ușor un articol serios decum vom scrie noi lucruri de haz? Omul — și îndeosebi Românul, trebuie să aibă curagiu, că alt-fel la ce i-a dat Dumnezeu bărbăția?

Novicele Flamură (un tip pe care cititorii nostri vor avea fericirea să-l cunoască mai târziu) are curagiul civic să stărue a crede, că el e bun de călugăr, și noi să n'avem tăria de a scrie ce ne plenește prin minte?

„Dar Ve' trebuie un program!“ — ne vor zice cei mai severi în chestii publice.

Noi întrebăm însă: la ce bun programul, când e obiceiul național, ca și așa să-l lași în pace, pe hârtia unde e așternut?

Un program mai puțin — e un păcat mai puțin! N'ai săvârșit adică nici o abjurare... Și apoi dacă și confrății dela „Activitatea“ din Orăștie mărturisesc programul național, bine înțeles că nici noi nu o să ne facem calvinii, ci vom merge cu sfânta unire și ortodoxie, să nu ni-se formuleze invinuirea că stricăm solidaritatea, draguța de solidaritate națională, în numele căreia s'au săvârșit de alt-fel atâtea păcate.

Scurt: nu dăm program, dar vom face glume sărate și nevinovate... Nu promitem marea cu sarea, dar vom stărui cu tot dinadinsul să ne câștigăm abonenți, căci foaia fără abonenți este ca un general englez după o bătaie încassată dela Buri.

Cine consimte deci cu noi, drept semn de aderență să ne trimită un mandat postal cu prețul abonamentului fie chiar și p'un an întreg... .

Așteptăm cu încredere și semnăm

cu stimă:

„Gura Satului“.

„GURA SATULUI“

foaie umoristică,
apare

la 1 și 15 a fiicărei luni

în Arad.

Prețul abonamentului :

Pe 1 an . . . 6 coroane.

Pe 1/2. . . . 3 coroane,

Tot ce privește redacția ori
administrația,
să se adreseze la avocatul

Dr. IOAN SUCIU

A R A D,

calea archiducelui

Iosif Nr. 7.

Soldați!

De când am pus piciorul pe pământul ăsta afurisit al Burilor, tot rău o ducem. Aflu că mulți dintre voi sunt chiar nemulțumiți, cu toate că solda s'a ridicat la de cinci ori cât era înainte. Aveți răbdare, o să **ridem** și noi, curând.

Am abonat adecă pentru fie-care companie „GURA SATULUI“, foaia umoristică din Arad. Cele **6 coroane**, cât costă pe an, se vor plăti din vistieria statului.

Pretoria, 15 Ianuarie 1901.

Lord Kitschener.

Proprietar-editor: *Dr. Ioan Suci* adv. în Arad.
Redactor-responsabil: *Nicu Stejărel.*

Tiparul tipografiei „Tribuna Poporului“ în Arad.

N-rul 2 se va trimite numai celor ce au abonat foaia.

Tipografia
„Tribuna Poporului“
arangiata fiind eu material nou
primește spre executare :

Tipărituri de bancă,	Cărți, Broșuri,	Ori-ce tipărituri.
Invitări la nuntă,	Asanțuri fu- nebrale, etc.	

**Cele mai
moderate prețuri!!**

